

Dues preguntes concretes, dues respostes clares.

written by Pere Grau i Rovira | 24 de gener de 2019

L'Unilateral ens fa dues preguntes als que fins ara hem tingut l'honor de poder publicar-hi les nostres opinions. Són dues preguntes concretes i crec que sobre les respostes no hi hauria d'haver gaires dubtes.

La primera és sobre quines accions calen al voltant del trasllat dels nostres presos a Madrid. Jo des de la meva llunyana talaia a Alemanya, suposo que tant Òmnium, com l'ANC, els CDR i els mateixos partits, ja deuen tenir plans concrets, als quals la ciutadania pugui afegir-s'hi. Cal tenir en compte que tot el que es faci, segurament no tindrà cap incidència directa en el curs dels processos o amb el tracte amb els presos. Com que és molt important, es tracta d'aconseguir: a) demostrar a l'estranger la manca de comportaments democràtics a Espanya, i b) demostrar als manaires del grup del 155, que totes les seves repressions i càstigs només tenen un efecte completament contrari a allò que n'esperen.

Per part meva (i cas que això no estigui ja previst de sobres) crec que podria plantejar-se una manifestació (amb rètols de protesta en castellà i en anglès) cada setmana al davant dels ajuntaments de les ciutats més importants de Catalunya, p.e. de les de més de 30.000 habitants. O bé al davant dels ajuntaments de les capitals de comarca. O la fórmula que es cregués que podria portar-hi més gent. I convidar-hi tants periodistes estrangers com es pugui. Els catalans de fora ja farem també tot el que puguem per escampar-ho.

La segona pregunta sap greu fins i tot que calgui fer-la: Cal continuar plantejant les eleccions municipals en clau independentista? Caram! I tant com cal. I no sols les municipals sinó totes les que es facin a partir d'ara. No hi

ha cap justificació, cap ni una, per fer-ho en clau autonomista. Cal arribar a una majoria independentista a tot arreu on sigui possible (no sé si ho és al "cinturó roig" de Barcelona). En el cas que entre els partits independentistes hi hagi discrepàncies referents a algun projecte local, creu algú que amb els del 155 anirien millor? En projectes concrets sempre són possibles compromisos. Però en el cas actual d'urgència nacional, no hauríem de malversar cap possibilitat de majories independentistes. A tot arreu, i no cal dir, sobretot a les ciutats grans, començant per Barcelona.

Ho he escrit munts de vegades a altres llocs i ho repeteixo aquí: la generositat entre els partits serà recompensada pels electors, el partidisme curt de vista serà castigat més durament del que molts es pensen. Aquest partidisme egoista és la causa de la pèrdua d'importància de molts partits a tota Europa i a casa nostra també rebran més cops que no pas es pensen, els que s'amaguen darrere rancunietes i animadversions que ara tenen menys sentit que mai.

Poder tirar endavant l'empresa republicana és cosa de tots. I tots, cadascú com pugui, hem de fer pinya. Tant el poble al carrer (i aquest sempre respon) com els nostres polítics de tota mena. I qui no tingui la visió (i la generositat) que cal no podrà defugir la culpa que hi tingui si no tot rutlla com vol la ciutadania. Com es presentin els partits a les eleccions no cal que sigui igual arreu. A uns llocs serà possible una coalició. En altres un programa comú. En altres potser només un acord (que sigui respectat després) d'aconseguir i de mantenir una majoria independentista.

És cosa de tots. I es pot exigir de tots que hi posin tota la voluntat i el millor aspecte de les respectives personalitats. O algú no creu que és així de senzill?